

МОРЕПЛАВАНЕТО Е ПОКАЗАТЕЛЪ
ЗА БЛАГОСЪСТОЯНИЕТО НА НАРОДА

ВЕСТНИКЪТЪ
Е БЕЗПЛАТЕНЪ

НАРОДИТЪ ИМАТЪ НУЖДА ОТЪ МОРЕ,
КАКТО ХОРАТА ОТЪ ВЪЗДУХЪ.

МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

ДЪРЖАВА САМО СЪ АРМИЯ
ИМА ЕДИНЪ ЮМРУКЪ;
ДЪРЖАВА СЪ АРМИЯ
И ФЛОТЪ — ГИ ИМА ДВА!

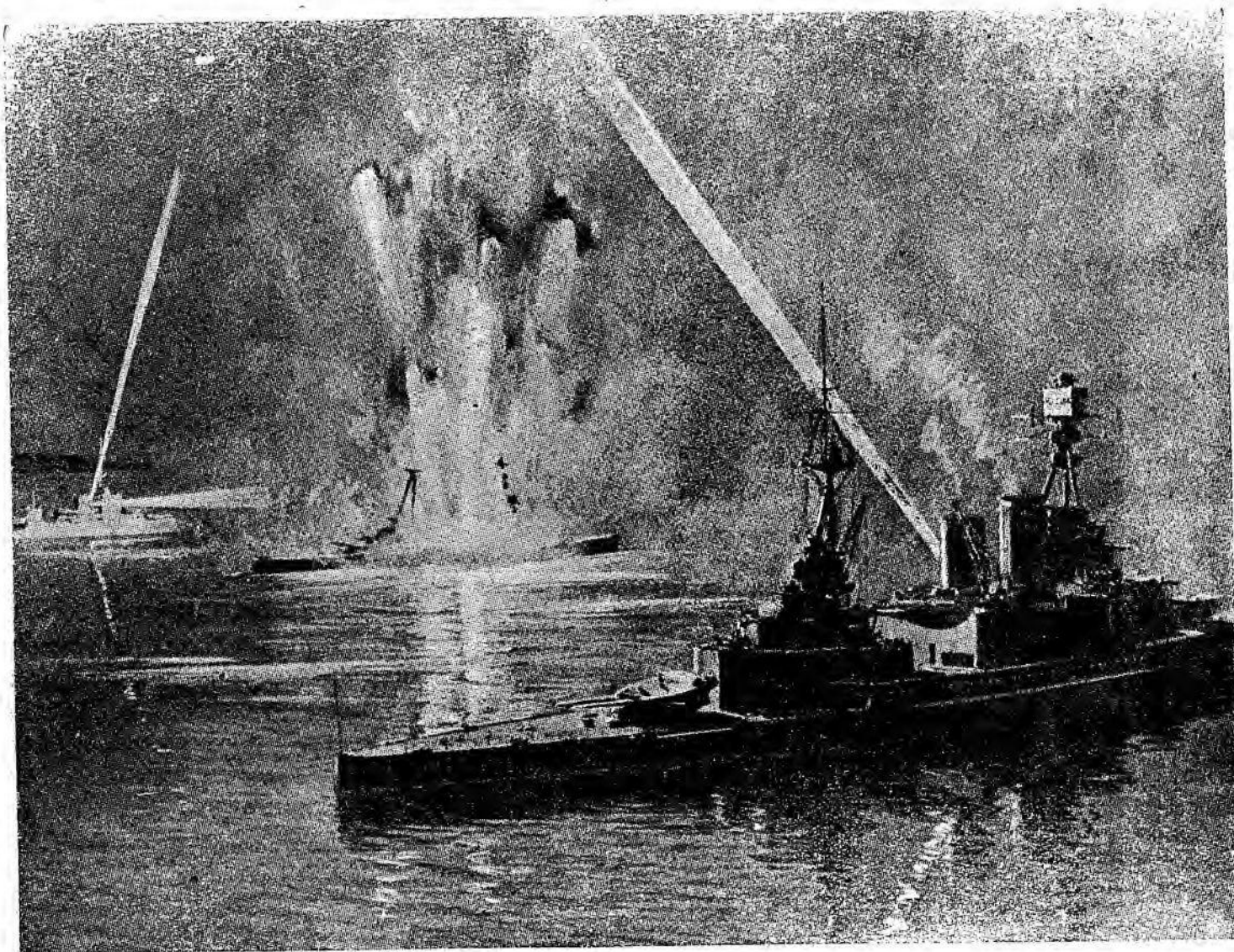
ДВУСЪДМИЧНИКЪ ЗА МОРЕКА ПРОХВЪТА И ОБНОВА
ДЪКОВОДИ РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Година VIII.

Варна 15. августъ 1942 год.

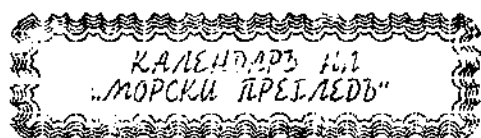
Брой 171.

НЕ ЧАКАЙ ДА СЪЗДАВАШЪ ФЛОТЪ КОГАТО ТЕ НАПАДНАТЪ,
ЗАЩОТО НЕ СЕ КОПАЕ КЛАДЕНЕЦЪ, КОГАТО ОЖЕДНЪЕШЪ.

АТАКАТА ВЪ СКАПА ФЛОУ.

Пейсмански кораб "Вайол Оуиз" от полковника на лейтенантъ Принъ.

— На 19 юли 1918 год. въ водния районъ близо до пристанището Ню-Йорк, американският кръстосвач „Санъ Диего“ се взрива на поставените от германски подводници минни загради край брѣговетѣ на Съединенитѣ щати и потъналъ въ кратко време.

— На 20 юли 1940 година край островъ Критъ се завързало морско сражение между английски и италиански кръстосвачи, въ която бързотечна битка билъ потопенъ италианският кръстосвач „Бартоломео Коллеони“, притежаващ водоизмѣстване 5,069 тона и развиващъ скоростъ 42 мили.

— На 22 юли 1916 г. въ Черно море неочаквано се завързало сражение между лекия кръстосвачъ „Бреслау“ и рускиятъ линейенъ корабъ „Императрица Мария“, съпровожданъ отъ множество изстрѣбители. Кръстосвачътъ „Бреслау“ успѣлъ чрезъ умѣло маневриране да се отдалечи невредимъ отъ мѣстото на сражението.

— Отъ 23 до 25 юли 1941 година италиански морски сили атакували настойчиво единъ добре защитаванъ английски корабенъ керванъ въ Сръдиземно море.

Презъ време на тая борба били потопени английския изстрѣбител „Fearler“, подводникътъ „Н 67“ и 39,000 бр. р. тона търговски кораби. Засегнати и повредени били: 1 линейенъ корабъ, 1 самолетоносачъ и 2 тежки кръстосвача.

— На 30 юли 1941 г. единъ италиански торпедоносецъ, действащъ въ Сръдиземно море, успѣлъ да потопи чрезъ непосредственъ ударъ английския подводникъ „Кашалотъ“, който притежавалъ водоизмѣстване 1,520 тона.

— На 1 августъ 1798 год. се състояло голѣмото морско сражение въ залива Абукиръ, Северна Африка, между французския флотъ, командванъ отъ адмиралъ Брюе и английскитѣ морски сили, намиращи се подъ водачеството на адмиралъ Нелсонъ.

Французскитѣ флотъ, състоящъ се отъ 17 бойни единици, се намиралъ на котва въ залива и, изненаданъ отъ неочакваното появяване на английскитѣ кораби, билъ принуденъ да завърже сражение при съвършено неблагоприятна обстановка, тъй като значителна частъ отъ обслугата на французскитѣ кораби се намирала на брѣга, за набавянето и пренасяне вода за пиене и хранителни припаси.

Битката била ожесточена и продължила съ неотслабваща сила

презъ цѣлата нощъ на 1 августъ. Действащитѣ 15 английски кораба, използвайки благоприятния северо-западенъ вѣтъръ успѣли да обкржатъ намиращитѣ се на котва французски бойни единици, на които нанесли твърде тежъкъ ударъ.

На следниятъ день сутринта, на полесражението се намирали вече само четири французски линейни кораба, които още продължавали упорито да се сражаватъ.

Цѣлиятъ французски боенъ флотъ билъ напълно сразенъ, като 9 кораба, които били тежко повредени, паднали въ пленъ на англичанитѣ; два, подъ прикритието на нощната тъмнина успѣли да се отдалечатъ, а останалитѣ били потопени.

Французскитѣ водачески корабъ билъ взриванъ и съ него загиналъ командващиятъ французскитѣ морски сили, адмиралъ Брюе.

И отъ дветѣ сражаващи се страни имало значителенъ брой убити и ранени офицери, подофицери и моряци.

Следъ тая победа при Абукиръ, английскитѣ флотъ сразилъ окончателно французското морско могъщество въ Сръдиземно море.

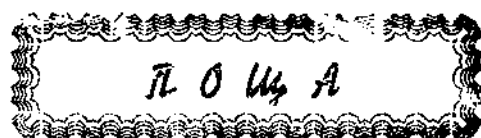
— На 1 августъ 1916 год., при поставяне на минно заграждане въ Бургаския заливъ, между Поморие и Созополъ, загинали отъ случаенъ взривъ на мина, минниятъ механикъ, кондукторътъ Дѣлчо Петровъ Докучановъ, отъ гр. Панагюрище и ефрейторътъ Кою Илиевъ Коевъ, отъ с. Караджовци, Дръновско.

— Въ началото на августъ 1940 г. въ южната частъ на Атлантически океанъ се завързало сражение между единъ германски спомагателенъ кръстосвачъ и английскитѣ „Алкантъра“, притежаващъ 22,209 бр. р. т. Английскитѣ спомагателенъ кръстосвачъ получилъ тежки повреди отъ действието на германската корабна артилерия и билъ принуденъ бързо да се отдалечи. На 2 августъ корабътъ пристигналъ въ пристанището Рио де Жанейро, за да поправи своитѣ повреди. Нѣмскитѣ спомагателенъ кръстосвачъ продължилъ своитѣ действия въ океана.

— На 2 августъ 1940 год., италианскиятъ изстрѣбител „Бивалди“, атакувалъ и потопилъ въ Сръдиземно море английския подводникъ „Oswald“, който притежавалъ водоизмѣстване 1,475 тона.

— На 15 августъ 1940 год. единъ нѣмски подводникъ потопилъ въ Атлантически океанъ английския спомагателенъ кръстосвачъ „Трансилаванъ“, притежаващъ 17,000 бр. регистъръ тона.

— На 15 августъ 1940 год. се извършило окончателното премѣстване на Морското училище отъ Созополъ въ гр. Варна.

Уредничеството на вестника благодарно за следнитѣ получени дарения:

1. Д-во „Морски техникъ“, отъ гр. Варна 200 лв.
2. Димитъръ Пен. Илиевъ, отъ с. Кроячъ 150 лв.
3. Никола Сандевъ, Морско уще, Варна 50 лв.
4. Димитъръ Ат. Върбачевъ, отъ гр. Варна 50 лв.
5. Боянъ Тасевъ, Варна 50 лв.
6. Георги Рахневъ, Варна 50 лв.
7. Никола Г. Николовъ, отъ Морско уще, Варна 50 лв.
8. Георги Николовъ, отъ с. Курило, Софийско 50 лв.
9. Христо Хр. Топаловъ, отъ гр. Варна 50 лв.
10. Симеонъ Петровъ, с. Доленъ-Чифликъ, Варна 50 лв.
11. Ал. В. Дряновски, отъ гара Орѣховецъ 50 лв.
12. Любенъ А. Поповъ, отъ Карабунаръ 50 лв.
13. Юрданъ Мицовъ, Варна 50 лв.
14. Стефанъ Неновъ, Шуменъ 30 лв.
15. Павелъ Ал. Илиевъ, София 20 лв.
16. Цвѣтко Параскевовъ, отъ с. Добротичъ, Провад. 20 лв.
17. Райчо Ст. Раевъ, отъ с. Обзоръ, Поморийско 20 лв.
18. Тодоръ Бочевъ, отъ с. Драганово 20 лв.
19. Отъ читателъ № 344 Варна 20 лв.
20. Недѣлко Цоневъ Куртевъ, с. Борисово, Разградско 20 лв.
21. Бончо Д. Орѣшковъ отъ гр. Казанлъкъ 20 лв.
22. Ат. Др. Режевъ, отъ с. Бръстеникъ, Пловдивско 20 лв.
23. Недѣлка Божкова, Ловечъ 20 лв.
24. Андрей Андреевъ, София 20 лв.
25. Енчо П. Х. Георгиевъ, отъ гр. София 15 лв.
26. Петъръ Д. Петрички, с. Раковица, Новоселско 15 лв.
27. Георги Кръстевъ Русевъ, с. Ветово, Русенско 10 лв.

(Следва)

Поради поскъпване на печатарскитѣ материали и увеличаване тиража на вестника, желателно е четцитѣ, които получаватъ „Морски Прегледъ“ отъ много години, да изпратятъ скромното си дарение за посредстване пощенскитѣ разноски по експедицията на вестника.

— Известява се на заинтересованитѣ, че всички излѣзли до сега броеве на „Морски прегледъ“ сж изчерпани. Редакцията съжалева, че не може да удовлетвори молбитѣ имъ.

Т Е Ч Н О Т О З Л А Т О

Съществуващите статистически данни нагледно установяват, че въ последните нѣколко десетолѣтия, въ различните отрасли на стопанския животъ се забелязва значителна механизация на труда.

Въ многобройните фабрики, работилници, корабостроителници и за обработването на земята се въведоха нови машини, за чието действие се наложи използването на различните видове течни горива, които се употребяватъ и за движението на различните превозни средства: моторни коли, омнибуси, трамваи и пр.

За обработването на просторните земи, главно въ Русия, се въведоха въ употреба многобройни трактори и различни земеделски машини, чийто двигатели използватъ предимно течно гориво, а по-вече отъ половината кораби отъ общия свѣтозенъ тонажъ, около 54.7% употребяватъ като силовъ източникъ за своите двигатели сжщо течни горива.

Навредъ въ електрификацията, индустриалния, превозенъ и стопански развой на народитѣ и по сухозем-

тища се забелязва постепенно засилващото използване на течното гориво, което въ последно време получи стойността на твърде ценно средство за всестранныя напредѣкъ на човѣчеството.

Поради това, различните видове течни горива: газолъ, бензинъ, петролъ и масла, въ настоящето десетолѣтие добиха стойността на главно средство за двигателна сила и съ право получиха името „течно злато“.

За напредѣканостроителната, оржжейната, корабостроителната и машинна техника се изисква наличието на значителни количества течно злато, което се счита първоизточникъ за механическата сила и изворъ на стопански блага.

Течното злато получи голѣмата, първостепенна и важна стойност на първиченъ материалъ, твърде необходимъ за планомерния стопански напредѣкъ и съществуване на народитѣ.

Преценявайки важността на това твърде ценно течно злато, въ държавитѣ се породи неспирния стремежъ за

витѣ първоизточници.

Настоящата война въ сжщность е и ожесточена борба за завладяването и използването на различните залежи течно злато.

Стремежа за потопяването на корабитѣ за превозъ на течни горива, завладяване островитѣ на Холандска индия, напредването къмъ Египетъ, и въ настояще време, свѣткавичните действия на германските войски въ Кавказъ, съставляватъ добре обмислени и отмѣрени удари въ настоящата война, целящи завладяването на течното злато и лишаване противника отъ възможността за воденето на борбата. Защото, безъ притежанието на достатъчните необходими количества течни горива, неминуемо ще спре и стопанската, техническа и военна машина на воюващите страни.

Настоящата война съставлява ожесточенъ гигантски двубой за завладяването на твърде ценното течно злато.

Успѣшното водене борбата за тонажъ и за течните горива, безспорно съставлява и сигурния залогъ за спе-

АМЕРИКАНСКОТО СРЪДИЗЕМНО МОРЕ

Американското Сръдиземно море се включва между южните бръгове на Северна, източните на Сръдна и северните на Южна Америка. Отъ изтокъ тоя воденъ басейнъ, въ който сж включени Мексиканския заливъ и Караибското море, се ограничава отъ многобройните групи на голъмитъ и малки Антилски острови, а отъ североизтокъ — отъ известната Бахамска островна група.

Въ последно време, въ съобщенията за действията на нѣмските подводници край американските бръгове, твърде често се споменава за това море.

Въ всичките земни и островни области, които ограждатъ Американското Сръдиземно море се намиратъ главните източници на военните и хранителни първични материали на Съединените Щати.

Течното гориво което се получава отъ непосредствения бръгове на това море, възлиза на четири пети отъ общия годишенъ добивъ на Америка, който, известно е, че съставлява 61% отъ общото количество течное гориво, което се получава отъ разните източници на течни горива въ свѣта.

Американското течное гориво се получава отъ изворите въ щатите Тексасъ и Луизиана, а сжщо и въ Калифорния, и по петролопроводни мрежи съ обща дължина до 300,000 клм. се пренася до нарочното пристанище за износъ на течни горива — Галвестонъ, намиращо се въ Мексиканския заливъ, отъ гдето се превозва съ кораби-петролоносачи къмъ североизточните области на Съединените Щати и Канада.

Съ влизането на Съединените Щати въ войната обаче, значителенъ брой отъ петролоносачите бѣха потопени, поради което въ Америка, притежаваща много моторни коли се почувства голъма липса на течное гориво, което обстоятелство създаде голъми грижи на американското върховно ръководство.

Въпреки огромния добивъ на течное гориво, Съединените Щати, за задоволяване на своите нарастнали въ последно време нужди, получава такова и отъ Венецуела, намираща се въ северната частъ на Южна Америка и съставляваща южните бръгове на Караибското море. Въпреки своите богати залежи, Венецуела използваше за пречистване на течното гориво рафинерите на Холандските острови Аруба и Кура-соа. Съединените Щати въ последно време присъединиха официално тия острови и по тоя начинъ присвоиха фактически правото на собственост на петролните залежи въ Венецуела.

Поради действията на нѣмските

подводници въ Караибско море, множество петролоносачи обслужващи петролните рафинерии на островите Аруба и Кура-соа, бѣха потопени. Загубата на тоя, особенъ видъ плоскодънни петролоносачи, предназначени за свободното преминаване надъ многобройните коралови плитковини, е особено чувствителна за Американското корабоплаване, което не може да използва всѣки търговски корабъ за преносъ на течное гориво.

На изтокъ отъ Венецуела се намиратъ петролните залежи на Тринидадъ, а на северозападъ и западъ — тия на Колумбия и Перу, отъ които държави води петролопроводъ до пристанището Кертагена на Караибското море.

Третата област, богата се петролни залежи е тая на Мексико, наречена „Златна лента“ притежаваща дължина 60 и широчина единъ километъръ и разпростираща се въ югоизточната частъ на Мексиканската държава.

Източно отъ негърската държава Венецуела се намира Гвиана, богата съ боксидни залежи. Британската частъ отъ Гвиана бѣ отстъпена на Съединените Щати, като необходимо опорно сръдище, а въ последно време американски войски окупираха „доброволно“ и съ „съгласието“ на Холандското правителство и Холандската частъ. Известно е, че 60% отъ необходимите годишни количества боксидъ Съединените Щати получаватъ предимно отъ Гвиана.

Захаръ се добива въ голъмите острови Куба и Хаити, съ които завършватъ Антилските островни групи. Преценявайки добрите условия за ефтиното добиване на голъми количества захаръ, американските банкери сж вложили въ захарните предприятия въ Куба около 40 милиарда лева. Така сжщо и въ източните области на Мексико се добиватъ значителни количества захаръ. Получената въ островирѣ захаръ се пренася съ кораби презъ Американското Сръдиземно море въ останалите части на Съединените Щати.

Въ щатите Тексасъ и Луизиана, ограничаващи отъ северъ Американското Сръдиземно море, се намиратъ орширни памучни плантации, частъ отъ чийго добивъ се пренася по море до различните сръдища на Америка.

Така сжщо и въ областите и островните групи обграждащи Американското Сръдиземно море се намиратъ богати залежи на различни изкопаеми руди. Особено богата съ руди е островъ Куба, отъ който се добиватъ голъми количества манганъ, хромъ и медъ.

Мангановите рудни залежи на островъ Куба, до обявяване на войната срещу болшевиизма не сж били достатъчно добре разработени, тъй като до това време въ Америка били внасяни голъми количества твърде богати съ манганъ руди. Следъ ограничение корабоплаването съ Русия обаче, Съединените щати, чувствайки голъма нужда отъ манганъ, потърсиха последния отъ мангановите залежи на островъ Куба, разработването на който бѣ започнато усилено, чрезъ постройката на необходимите съобщителни мрежи до износните пристанища.

Добивътъ на **хромъ и медъ** отъ залежите на островъ Куба въ последно време е значително увеличенъ.

Въ Панама и югоизточната областъ на Мексико се намиратъ значителни каучукови плантации. Така сжщо въ Мексиканската държава се намиратъ обработваеми залежи на сребърна руда.

Отъ настоящия кратъкъ прегледъ се установява голъмата важностъ на Американското Сръдиземно море за стопанския и воененъ животъ на Съединените Щати. Около това море се намиратъ най-важните източници на първичните и други материали, които въ по-голъмата си частъ се пренасятъ до сръдищата за използване, изключително по море, чрезъ кораби.

И затова, потопените отъ действащите въ Американското Сръдиземно море германски подводници превозни кораби, се считатъ за твърде чувствителни загуби за Съединените щати, които полагатъ голъми усилия да осигурятъ свободата на корабоплаването въ това море.

Зачестилите съобщения обаче, за броя и тонажа на потопените въ Американското Сръдиземно море търговски кораби означаватъ, че Америка, въпреки взетите мѣрки, не е въ състояние да запази своите главни презморски артерии за доставката на различните първични и хранителни материали, така необходими за успешното водене на настоящата война.

Успешните действия на нѣмските подводници въ водите на Американското Сръдиземно море, сж отъ особена и решающа важностъ за следващия развой на съвременния гигантски и кървавъ свѣтовенъ сблъсъкъ.

ДЕЙСТВИЯТА НА МОРЕ ПРЕЗЪ АПРИЛЪ И МАЙ Н. Г.

2 АПРИЛЪ: Нѣмското командване съобщило, че презъ мартъ били потопени 105 неприятелски търговски кораба възлизащи на 646,000 бруто регистъръ тона.

8 АПРИЛЪ: При Скагеракъ, въ Северното море нѣмски предпостави кораби и самолети потопили 33,000 бр. р. тона норвежки търговски кораби, които се опитали да се отправятъ незабелязано отъ шведското пристанище Гьотеборъ за Англия.

Нѣмски подводници съобщили за потопяването край американскитъ брѣгове на 104,000 бр. рег. тона неприятелски търговски кораби.

9 АПРИЛЪ: Японското морско командване съобщило, че презъ време на действията въ Бенгалския заливъ (Индийски океанъ), до 7 априлъ били потопени 2 кръстосвача и 21 търговски кораба възлизащи на 140,000 бр. р. тона.

Италиански подводници съобщили за потопяването край Америка на 32,000 бр. р. тона кораби.

11 АПРИЛЪ: Нѣмски подводници потопили край брѣговетъ на Америка 12 кораба съ 94,000 бр. р. т.

Японското морско командване съобщило, че въ Индийски океанъ били потопени общо около 400,000 бр. р. тона търговски кораби.

14 АПРИЛЪ: Отъ действията на германскитъ въоръжени сили въ Атлантически океанъ били потопени общо 120,200 бр. р. т. неприятелски търговски кораби.

Всичко въ течение на една седмица били потопени 43 кораба възлизащи на 320,000 бр. р. тона.

17 АПРИЛЪ: Италиански торпедоносецъ потопилъ въ Сръдиземно море единъ английски подводникъ.

18 АПРИЛЪ: Италианското главно командване дало следнитъ сведения относно потопенитъ до 18.IV неприятелски кораби въ Сръдиземно море: 8 тежки кръстосвача, 16 изстрѣбителя, 2 гръцки торпедоносца, 26 подводника, 3 спомагателни кораба, 2 канонерки, 3 стражни кораба и 3 миночистача. Нѣмски подводници до сщщата дата потопили въ сщщото море: Линейниятъ корабъ „Bagham“, самолетоносача „Ark Royal“, 3 кръстосвача, 7 изстрѣбителя, 4 корвета, (нарочни придружаващи конвои кораби) и 5 стражни кораба.

20 АПРИЛЪ: Нѣмски подводници потопили край източнитъ брѣгове на Америка и въ Караибско море 131,000, а въ Северното ледовито море 12,000 бруто регистъръ тона търговски кораби.

24 АПРИЛЪ: Нѣмски подводници

6 товарни кораба възлизащи на 35,000 бр. р. т., а въ Сръдиземно море на 2 превозни кораба съ 13,600 бруто р. тона, или общо — 8 кораба съ 48,600 бруто рег. тона.

28 АПРИЛЪ: Близо до брѣговетъ на Съединенитъ щати билъ потопенъ американскитъ изстрѣбителъ „Sikurtvant“ съ водоизм. 1,190 тона.

30 АПРИЛЪ: Нѣмски подводници съобщили за потопяването до брѣговетъ на Северна Америка кораби съ общо 33,000 бр. р. тона.

Общо презъ месецъ априлъ били потопени 585,000 бр. рег. тона англо-американски кораби отъ които, нѣмскитъ морски сили потопили 81 кораба съ 565,000, а въздушнитъ сили — 6 кораба съ 19,300 бр. р. тона.

4 МАЙ: Нѣмски подводници, изстрѣбители и самолети атакували въ водитъ на Северното ледовито море единъ корабенъ керванъ, като потопили общо 37,500 бр. р. т. превозни кораби и английския кръстосвачъ „Единбургъ“, който билъ спуснатъ на вода въ началото на 1938 год. и притежавалъ водоизмѣстване 10,000 тона. Единъ нѣмски и нѣколко английски изстрѣбители били засегнати и тежко повредени.

5 МАЙ: Английски сили започнали завладяването на французския островъ въ Индийския океанъ, Мадагаскаръ.

7 МАЙ: Нѣмски подводници съобщили за потопяването край източнитъ американски брѣгове и въ Караибско море на 22 неприятелски кораба, възлизащи общо на 133,000 бруто рег. тона.

Започнатото на 6 май въ Кораловото море морско сражение между японски и англо-американски морски и въздушни сили продължило съ ожесточение. Потопенъ билъ единъ американски линейенъ корабъ отъ вида на „California“.

8 МАЙ: Японското командване съобщило, че въ морското сражение въ Коралово море били потопени двата американски самолетоносача „Saratoga“ и „Jerktown“. Свалени били 89 неприятелски самолета. Японцитъ загубили единъ спомагателенъ самолетоносачъ и 59 самолета.

10 МАЙ: Нѣмски подводници потопили край брѣговетъ на Северна Америка 21 кораба възлизащи общо на 118,000 бр. р. тона.

12 МАЙ: Японското командване потвърдило, че въ морската битка въ Кораловото море били потопени: Самолетоносачитъ „Saratoga“ и „Jerktown“, 1 линейенъ корабъ и 1 изстрѣбителъ. Тежко повредени били: 1 английски линейенъ корабъ отъ вида на „Hood“, 1 американски

14 МАЙ: Нѣмски подводници потопили край брѣговетъ на Съединенитъ щати 82,000 бр. р. т., и въ северната частъ на Атлантически океанъ, въ ожесточена борба съ добре охраняванъ корабенъ керванъ други 31,000 или общо 113,000 бр. р. т. неприятелски кораби.

15 МАЙ: Между Нордкапъ и Шпицбергенъ нѣмски сили атакували единъ силно охраняванъ керванъ, като потопили единъ кръстосвачъ отъ вида на „Pensacola“, 1 изстрѣбителъ, 1 ледоразбивачъ и 1 търговски корабъ.

18 МАЙ: Нѣмски подводници потопили край брѣговетъ на Северна Америка, въ Караибско море и предъ устието на р. Мисисипи, подъ непосредствения погледъ на жителитъ отъ крайбръжнитъ селища 17 кораба съ общо 105,000 бр. р. т., отъ които 7 петролоносача и 1 корабъ съ бойни материали предназначени за пристанището Басра, на Персийския заливъ.

21 МАЙ: Италиански подводници съобщили за потопяването край американскитъ брѣгове на неприятелски кораби възлизащи общо на 29,000 бр. р. тона.

21 МАЙ: Нѣмски подводници потопили край Антилскитъ острови, въ Караибското море, Мексиканския заливъ и въ устието на р. С. Лоренцъ общо 126,500 бр. р. тона.

Единъ италиански подводникъ атакувалъ близо до брѣговетъ на Бразилия една американска бойна ескадра и потопилъ единъ линейенъ корабъ отъ вида на „Maryland“ (водоизмѣстване 32,000 тона, осемъ 406 мм. орждия).

28 МАЙ: Нѣмски подводници потопили край американскитъ брѣгове 26,000 бр. р. тона кораби.

Отъ 25 до 28 май въ водитъ на Северното ледовито море, нѣмски морски и въздушни сили непрекъснато атакували единъ корабенъ керванъ съ бойни материали за Мурманскъ. Потопени били: 1 изстрѣбителъ и множество кораби, възлизащи на 88,000 бр. р. тона.

29 МАЙ: Отъ корабния керванъ за Мурманскъ нѣмскитъ въоръжени сили потопили още кораби съ общо 26,000 бр. р. тона. Всичко отъ кеврана били потопени кораби възлизащи на 114,000 бр. р. т. и пренасящи твърде ценни бойни материали и съоръжения.

31 МАЙ: Нѣмски подводници потопили въ западната частъ на Атлантически океанъ 22 кораба съ общо 106,800 бр. р. тона. Всичко презъ май нѣмскитъ подводници потопили 260,000 бр. р. тона кораби.

ВЕНЪ-МОСКА ИСТОРИЯ

ПРИНЪ АТАКУВА

(Продължение от брой 170)

Първият удар върху неприятелското корабоплаване е нанесен вече. Лейтенант Принъ и неговите храбри моряци за пръв път през настоящия ожесточен даубой на море, имат възможността да наблюдават въ действителност и нагледно разрушителното действие на изстреляното от подводника торпедо.

Горди съ своята първа победа, нѣмските моряци насочват своя подводникъ за следващи действия.

Два часа по-късно: „Тревога!...“, „Изстрѣбители!“... Подводникътъ бързо се потапя и скрива под водната повърхност. Непосредствено след това действие, посрѣдъ тишината въ морските дълбочини, ясно се чува шумъ отъ движението на корабни винтове.

Лейтенант Принъ оглежда чрезъ морегледа. Три, вѣроятно французски изстрѣбителя бързо приближаватъ точно къмъ подводника. Последниятъ се спуска на по-голяма дълбочина. Начева се първото преследване отъ неприятелските изстрѣбители презъ настоящата война. Обслужата се подлага на нови изпитания. Притаилъ дѣхъ, всѣки очаква следващия удар на съдбата. Какъвъ ще бѣде той? Никой не може да предскаже какъвъ ще бѣде края отъ тая първа среща съ неприятелските бойни кораби. Обаче всѣки си спомня за действието на противоподводниковитѣ бомби презъ миналата Свѣтлова война и за това, което е училъ презъ мирновременната си подготовка.

Шумътъ отъ движението на винтоветѣ постепенно се усилва, чува се точно надъ подводника, а следъ това постепенно отслабва и се отдалечава. Дали ще последватъ силнитѣ взривове отъ противоподводниковитѣ бомби? Не, нищо не се чува. Всички отдѣхватъ облекчително.

Подводникътъ се издига къмъ водната повърхност и внимателно наблюдава чрезъ своя морегледъ. Забелязватъ се изстрѣбителитѣ, които кръстосватъ околния воденъ районъ и търсятъ откриването на нѣкоя следа отъ подводника. Напусто. Вечерниятъ здрачъ се спуска надъ морските води и улеснява отдалечаването на преследвания нѣмски корабъ.

На следния день, върху позлатения отъ изгрѣващото слънце хоризонтъ се забелязва корабъ. Подводникътъ се насочва за приближаване.

на близко разстояние до кораба, изкача на повърхността. Веднага съ вдигането на международния сигналъ, корабътъ покорно спира своето движение, обаче тайно подава сигналитѣ за бедствие „SOS“... „SOS“...

Радиотелеграфистътъ на подводника полага усилия да попрѣчи на това радиопредаване, а отъ оржидието излита предупредителния снарядъ и се прѣска предъ носовата частъ на кораба. Последниятъ обаче, продължава да дава сигнали за помощ. Тогава три снаряда се прѣскаятъ въ командния му мостъ.

Радиопредаването веднага се прекратява.

Лейтенант Принъ бързо съ провѣрката на кораба, защото видимостта е добра и всѣки мигъ нѣкой изстрѣбител или самолетъ, може да се притече на помощъ.

— „Вашитѣ корабни книжа?“ извиква той отдалечъ на приближавания се съ лодка капитанъ. Последниятъ отговаря, че не е ималъ време да ги вземе.

Чрезъ торпеденъ ударъ английскиятъ корабъ „Рио Клэро“ отъ Лондонъ се изпраща съ пълния си товаръ къмъ морското дѣно. Обслужата му е спасена въ предварително спуснатитѣ на вода лодки.

Ето върху небосклона се забелязватъ самолети.

— „Въздушна тревога!“ прокнтиява по цѣлия подводникъ. Намиращата се върху бойната кула стража свѣткавично бързо се спуска въ вътрешното помѣщение, капака на входника се затваря плътно, водата съ бълбокание изпълва потопителнитѣ цистерни и подводникътъ бързо изчезва подъ водната повърхност. Успѣха ли самолетитѣ да забележатъ подводника?...

Съ лжкатушно движение последниятъ се отдалечава отъ мѣстото на потопения корабъ.

Появява се свежъ юженъ вѣтъръ, а небето се покрива съ облаци, обаче видимостта е все още добра, достатъчно добра за резултатни действия.

Въ обслужата се забелязва повишение на духа. Всѣки възторжено желае да постѣпи на стража върху бойната кула и пръвъ да забележи появата на нѣкой корабъ.

Къмъ обѣдъ радиотелеграфистътъ залавя многократни съобщения за помощъ: „SOS!“ „SOS!“. Вѣроятно другъ нѣкой подводникъ извършва своето успѣшно действие. Дали и той е на кораба?...

Привечеръ на хоризонта се появява корабъ, който, натоваренъ до възможния предѣлъ, се движи бавно. Когато подводникътъ въ непосредствена близост до кораба внезапно излиза на повърхността, той започва усилено да дава радиосъобщения за помощъ и използвайки възможната си пълна скоростъ, се стреми да се отдалечи. Съ втория снарядъ радиоантената се свлича върху палубата и кораба спира.

Лейтенант Принъ дава на обслужата му достатъчно време да спусне и се настанн въ спасителнитѣ лодки. Една отъ тѣхъ се спуска на вода и моряцитѣ влизатъ въ нея.

Защо само една лодка?.. Последната се отдѣля отъ кораба, по чиято палуба не се забелязва никакъвъ човѣкъ. Моряцитѣ гребатъ припряно и разбъркано, съ което издаватъ своята уплаха. На достатъчно разстояние отъ кораба, въ лодката се издига стожеръ и се опѣва вѣтрило.

Внезапно корабътъ започва да се движи и се насочва съ голѣма бързина право върху неподвижния подводникъ. Съвсемъ неочаквана среща съ корабъ — примка за подводници!...

Даватъ се мигновени заповѣди. Дизел-моторитѣ заработватъ трѣскаво. Въпрѣки, че сѣ изминали само нѣколко секунди, на лейтенант Принъ се струва, че е протекла цѣла вѣчност до разпѣване водата задъ подводника. Ето, високитѣ стоманенъ и остъръ носъ на кораба бързо и застрашително приближава точно къмъ бойната кула и въ следващитѣ нѣколко секунди, неминуемо ще се врѣже въ тѣлото на подводника. Нима е настѣпилъ вече края?.. Но не безъ последна съпротива... Оржидието бързо се насочва къмъ вражеския корабъ, и сипе, подобно на непрекъсната огнена струя своитѣ снаряди, които се взриваватъ въ командния мостъ и стенивъ на врѣхлантащия корабъ. Нервитѣ сѣ опънати до скъсване и всѣки отъ обслужата, наблюдавайки приближаващата съ шеметна бързина опасностъ, трѣбва да полага неимоверни усилия, за да устои въ борбата съ естествения човѣшки инстинктъ за самосъхранението. Но всѣки отъ тия смѣли моряци остава твърдъ въ тая борба, гледа съ ледено спокойствие на застрашаващата подводника опасностъ, като чевръсто и сръчно изпълнява даденото му задание.

Най подиръ подводникътъ трепва и започва да се движи, като постепенно увеличава своята скоростъ.

Метъръ следъ метъръ подводникътъ се предвижда напредъ и успѣва да се изплъзне отъ удара, подъ самия носъ на кораба, чиято носова вълна отмиства въ страни и залива кърмата на подводника. Върху стената на кораба ясно се чете надписъ съ голѣми букви „Gartavon“.

Всички намиращи се върху бойната кула хора отъ стражата въздъхватъ дълбоко и облекчено. Опасността е преминала благополучно.

Подводникътъ заема благоприятно за торпеденъ изстрелъ положение и отправя своето торпедо къмъ движещия се корабъ. Обаче, поради повреда въ кърмилното устройство на торпедото, последното минава покрай целта. Тогава отново започва да действа орждието. Силенъ гръмъ се разнася наоколо и единъ следъ други снарядитъ попадатъ върху кораба, като образуватъ отвори въ разкъсанитъ му стени. Водата алчно нахлува презъ тия отвори и бързо изпълва вътрешнитъ отдѣления на кораба, който започва постепенно да потъва и скоро поема последния свой пътъ, къмъ морското дъно.

Подводникътъ продължава своята дейностъ въ Северното море. Появяватъ се кълба димъ, а следъ тѣхъ и очертанията на единъ холандски корабъ, който, като неутраленъ, получава свободенъ пропускъ.

— „Изглежда, че освенъ нашия подводникъ, нѣма други кораби въ открито море“, записва лейтенантъ Принъ въ своя корабенъ дневникъ.

Запаситъ отъ гориво сж вече на изчерпване, поради което подводникътъ трѣбва да се завърне обратно въ своето изходно опорно срѣдище.

При силенъ североизточенъ вѣтъръ и развалнувано море, подводникътъ на лейтенантъ Принъ поема пътя къмъ родината и въ срѣдата на септември застава на вързала въ отечественото пристанище. Първиятъ походъ срещу врага е завършенъ благополучно и успѣшно. Започнатиятъ лѣтенъ боенъ учебенъ походъ, премина въ бойни действия срещу врага, въ които, както командирътъ, така и обслугата придобиха много по-голѣма опитностъ и познания отъ предвиденитъ такива при започване на плаването въ открито море.

За отбелязанитъ първи успѣхи срещу вражеското корабоплаване, лейтенантъ Принъ и други командири на подводници, получаватъ отъ главнокомандващиятъ нѣмския боенъ флотъ, великия адмиралъ Редеръ, бойни отличия — желѣзния кръстъ втора степенъ.

Щу неприятелскитъ морски сили е подета и страницитъ за отбелязване славнитъ подвизи на море сж разгърнати вече.

Въ главното командно мѣсто на нѣмското подводно оржие трѣскаво се подготвятъ плановете за предстоящитъ действия на подводниците. Начинитъ за изпълнението на различнитъ задачи сж разработени грижливо, съ предвидливостъ и съ най-малкитъ подробности.

Нѣкои отъ задачитъ сж дори фантастични по замисълъ, обаче, ако бждатъ изпълнени успѣшно, ще спечелятъ вѣчна слава за нѣмския боенъ флотъ и ще намалятъ предъ вънкашния свѣтъ значително престижа на Англия като могща морска сила. И всѣки, който е ималъ мнението, че подводникитъ сж маловажно и безъ особено значение срѣдство за борба на море, веднага би съзналъ голѣмата погрѣшност на своитъ по въпроса схващания...

Въ началото на октомври подводникътъ на лейтенантъ Принъ е отново готовъ за походъ.

Наченатата отъ корабостроителницата работа по подтѣгането на корпуса и машинитъ е привършена. Запаситъ отъ храна, гориво, масло, бойни припаси и торпеда сж попълнени вече. Намиращата се въ домашенъ отпускъ обслуга, подбодрена и отпочинала, се намира по своитъ мѣста и нетърпеливо очаква заповѣдта за излизане въ открито море, за нова дейностъ срещу врага и нови подвизи...

Въ единъ недѣленъ денъ се получава заповѣдъ, двамата лейтенанти Велнеръ и Принъ да се явятъ при своя командиръ въ главното командване на нѣмскитъ подводници. И двамата отправятъ въпросителни погледи единъ къмъ другъ: Въ празничанъ денъ, при главнокомандващиятъ? Защо и двамата наедно? Забележително!...

Въ уречения часъ двамата офицери се намиратъ предъ приемната стая, въ очакване да влѣзатъ при своя върховенъ началникъ. Първъ влиза Велнеръ. Лейтенантъ Принъ очаква своя редъ и се отправя къмъ отворения прозорецъ на стаята. Навнѣ се разпростиратъ водитъ на залива, сини и чисти, позлатени отъ грѣящото слънце на октомврийския денъ. Бѣлоснѣжни чайки прекосяватъ небосклона и често се спущатъ като падащи стрели върху гладката водна повърхностъ.

Лейтенантъ Принъ наблюдава ограничената въ рамкитъ на прозореца картина и напруга мисълъ за да отгадае същността на предстоящата задача. Той е убеденъ, че ще му бжде възложено изпълнението на нѣкаква особена и важна задача.

Получава се заповѣдъ да влѣзе въ стаята на главнокомандващия. Принъ поздравлява и пристъпва къмъ посочената му маса, върху която е разгнната голѣма и подробна морска карта.

Първоначално Принъ не слуша съ достатъчно внимание изложението на предстоящата задача и не следи движението на молива по картата. Неговиятъ погледъ е привлеченъ отъ дветъ, написани върху горния край на картата думи: Скапа Флоу! Скоро обаче той се сепва и съ съсрѣдоточено внимание изслушва задачата.

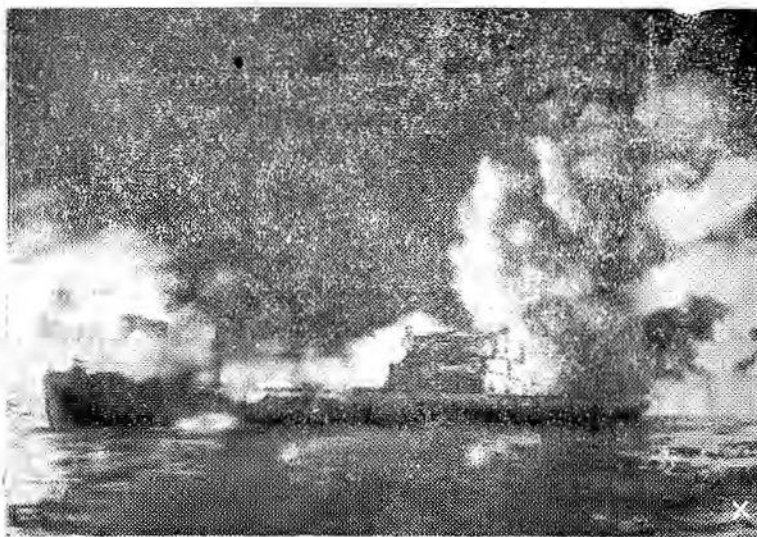
— „Мислитъ ли Вие, лейтенантъ Принъ“, завършва главнокомандващиятъ, че нѣкой отъ командиритъ на подводникъ ще се реши да влѣзе съ своя корабъ въ добре защитениятъ неприятелски заливъ Скапа Флоу, за да атакува намиращитъ се тамъ вражески бойни кораби?“

Главнокомандващиятъ завършва съ следнитъ думи:

— „Не е необходимо веднага да дадете отговоръ. Помислете, и въ вторникъ съобщете, какво е вашето мнение по въпроса“...

(Следва)

Отъ нѣмски: Куюджуклиевъ

МОРСКИ ВЕСТИ

Германската морска пропаганда.

Голѣмитѣ морски държави полагат голѣми усилия за пропагандирането на морското дѣло всрѣдъ широкитѣ народни маси.

За целта, наредѣ съ другитѣ всевъзможни сръдства, въ Германия се използва и откриването за посещението отъ народа на морскитѣ музеи и изложби, въ които нагледно сж отбелязани постиженията на морското и корабостроително дѣло.

Презъ настоящата година, отъ 13 юни до 30 септември е устроена морска изложба подъ заглавието „Нашата борба на море“.

Въ тая изложба, чрезъ картини, фотографии, корабни, пристанищни, машинни и оржейни модели е показанъ нагледно пѣтя на постепенното завладяване морската стихия и използването на воднитѣ пѣтища за стопанското преуспяване на държавитѣ и частно за възхода на нѣмския народъ.

Чрезъ изложенитѣ подробни карти, скици, диаграми и таблици, всѣки посетителъ на морската изложба въ Берлинъ може да получи ясна представа за размѣра на постигнатитѣ резултати отъ действията на нѣмскитѣ подводници и другитѣ морски сили презъ настоящата война. Така, отъ една картина относно корабнитѣ потапення изобразяваща въ горната си половина, видоветѣ на потопени кораби и тѣхния тонажъ се установява, че: Загубата на единъ натоваренъ съ жито корабъ отъ 5,000 бр. р. тона предизвиква лишаването отъ хлѣбъ за 24 дни населението на единъ голѣмъ градъ съ 1 милионъ жители; Потопяването на единъ 9,000 бр. р. тоненъ петролоносачъ, пренасящъ бензинъ, лишава 1,000 английски самолета отъ възможността за излитане въ продължение на 13 дена; Потопяването на единъ 10,000 бр. р. тоненъ корабъ съ замръзено месо, ще лиши отъ месо единъ голѣмъ градъ съ 1 милионъ жители въ продължение на 87 дена.

Въ една отъ диаграмитѣ за размѣра на потопенитѣ неприятелски търговски кораби се установява, че въ първитѣ петъ месеца на настоящата година били потопени общо 3,082,300 бр. р. тона: презъ януари—400,600; презъ февруари—525,400; мартъ—646,900; априлъ—585,000 и презъ май 924,400 бр. р. тона англо-американски търговски кораби.

та на подводници съ всички съоръжения, командни прибори и морегледъ, презъ който посетителитѣ могатъ свободно да наблюдаватъ. Излагайки нагледно размѣра на постигнатитѣ резултати въ борбата на море, изложбата създава въ всѣки посетителъ и убеждението за належащата необходимостъ отъ уголѣмяването и засилването на търговския и воененъ флотъ на държавата, за които посетителътъ е готовъ да даде своята пълна подкрепа.

Постройката на новъ входникъ въ Панамския каналъ

Управленнето на Панамския каналъ решило да започне постройката на новъ по-широкъ и по-голѣмъ входникъ на Панамския каналъ, необходимъ за преминаването на по-голѣми линейни кораби.

Постройката на входника е започната вече и ще възлиза на около 400 милиона лева. Предвижда се да бжде завършена следъ 3 години.

Нова японска корабостроителна програма

При започване на Японо-китайската война, търговскиятъ флотъ на Япония възлизалъ приблизително на 4,000,000 бр. р. тона. Поради завладяването на нови презморски области и необходимостта отъ засилване на японското корабоплаване, въ края на миналата година били изработенъ подробенъ строителенъ планъ за градежа на нови търговски кораби, съ огледъ, увеличението на търговския флотъ до 15,000,000 бр. р. тона.

За бързиятъ и лесенъ строежъ на корабитѣ, японското правителство одобрило само два вида размѣри на новостроящи се кораби. Всѣка корабостроителница ще има право за постройка само на единъ отъ тия видове кораби.

Въ изпълнението на тая корабостроителна програма, следъ завършването на която Япония ще разполага съ четирикратно по-голѣмъ търговски флотъ, въ много корабостроителници сж започнали вече усиления градежъ на новитѣ търговски кораби.

Всички сжществуващи корабостроителници въ Хонконгъ и Шанхай въ настоящо време напълно се намиратъ въ владение на японското корабостроително сдружение Митцу и сжщо ще бждатъ използвани

Ново ромжнско Дунавско корабоплавателно сдружение

За засилване корабоплаването по Дунава съ собствени плавателни сръдства, новосъздаденото ромжнско Дунавско корабоплавателно сдружение веднага пристѣпило къмъ увеличаването на първоначалния при създаването капиталъ отъ 160 на 320 милиона леи. Съ това увеличение се цели, да се осигурятъ сумитѣ за постройката въ непродължително време на необходимия брой нови рѣчни кораби.

Германска военна литература

Настоящата германска военна литература брой близо 750 книги и списания. Отъ тѣхъ 107 се занимаватъ съ предисторията и причинитѣ на сегашната втора Свѣтвна война, 123 книги описватъ свѣткавичната война срещу Полша, 108—борбата на западния фронтъ, а 23 книги описватъ похода въ Норвегия. За борбата на Балканитѣ сжществуватъ 7 книги. Шестъ книги излагатъ похода срещу Русия. Освенъ голѣмиятъ брой книги, които описватъ действията на германскитѣ морски и въздушни сили, сжществуватъ и други 161 тома, разглеждащи неприятелскитѣ държави отъ военностопанска гледна точка.

Въ последно време въ Германия се проведе акцията за събиране на прочитни книги за германскитѣ войници, която дала до сега единъ неочаквано добъръ резултатъ.

Подарени сж били надъ 25 милиона книги. Съ тѣзи книги сж могли да бждатъ отворени 90 хиляди военни библиотеки.

Ново испанско корабоплавателно сдружение

Въ последнитѣ нѣколко години Испания положи голѣми усилия за увеличение на своитѣ търговски кораби. Това увеличение бѣ наложено поради особеното положение на държавата като неутрална страна, имаща възможностъ свободно да извършва корабоплаването по сѣтовнитѣ морета.

Така, въ последно време въ Мадридъ било образувано ново корабоплавателно сдружение подъ името „Компания Навиера Орионъ“ съ първоначалния капиталъ отъ 12 мил. пезети. Сдружението възложило вече на различни корабостроителници

Петролнитъ залежи на Кавказъ

Въ кавказката област, въ която се развивагъ настоящитъ бойни действия срещу болшевизма, се намиратъ богати залежи, отъ които се добива 90 до 95% отъ руския петролъ и другитъ течни горива. Въ областта Баку на Каспийското море се намиратъ най-богатитъ петролни залежи, отъ които се получава 70 до 75% отъ общия годишенъ руски добивъ на течни горива.

Втората по важностъ петролна област е тая около Грозний, гдето още отъ 1893 год. е започнато добиването на петролъ. Третата област за получаване на петрола е Майкопъ.

Съгласно съществуващитъ сведения отъ 1938 год. отъ тия области били получени следнитъ количества течни горива: Отъ Баку—21,000,000 тона, отъ Майкопъ—3,000,000 и отъ Грозний—2,500,000 тона. Общо отъ Кавказъ били получени 26,500,000 тона течни горива.

Въ сравнение съ свѣтовното производство на петролъ, Кавказъ заема второ мѣсто, следъ Съединениятъ щати, обаче петролнитъ залежи въ Кавказката област сж много по-богати отъ тия въ Америка. Пресметнато е, че петролнитъ залежи въ Кавказъ възлизатъ общо на 3,442,000,000 тона отъ които: въ областта на Баку—2,550,000,000 тона, около Грозний—655,000,000 и при Майкопъ—237,000,000 тона. Като се има предвидъ общия годишенъ добивъ възлизащъ на около 25 милиона тона, петролнитъ залежи на Кавказъ ще бждатъ изчерпани следъ 140 години.

Отъ общия годишенъ добивъ на течни горива, възлизащъ на 29,500,000 тона, Русия изнася за другитъ държави едва 1,215,000 тона. Останалитъ количества течни горива се използватъ въ самата Русия.

За удобното натоварване и улеснение пренасянето на течнитъ горива съществуватъ петролопроводни мрежи и пристанищни съоръжения. Така, два петролопровода отъ по 800 клм. съединяватъ Баку съ пристанището Батумъ, на Черно море; два други петролопровода отъ по 126 клм. съединяватъ областта на Грозний съ пристанището Петровскъ на Каспийското море; единъ петролопроводъ съ дължина 1,368 клм. води отъ Грозний, презъ Армавиръ и Ростовъ за Донецкия бассейнъ; единъ петролопроводъ отъ 618 клм. съединява Грозний съ пристанището Туапсе на Черно море и единъ петролопроводъ отъ 488 клм. — Майкопъ съ Краснодаръ, Армавиръ и Трудовая.

Това твърде голѣмо течно богатство, „течно злато“, което се добива отъ Кавказъ е отъ важно значе-

ние за стопанския животъ на Русия, тъй като значителна частъ отъ различнитъ отрасли на тоя стопански животъ сж пригодени за използване като силовъ източникъ на различнитъ видове течни горива. Съ завладяването на кавказкитъ петролни извори отъ германскитъ войски ще се прекрати и стопанския животъ на обширната руска държава, чийто снабдителни артерии съ течни горива отъ Кавказъ презъ Каспийско море и Волга, ще бждатъ окончателно прекжснати.

Постройката на бетонни кораби въ Америка

Необходимостта отъ наличието на използваемъ корабенъ тонажъ за Съединениятъ щати наложила въ последно време разрешението на въпроса относно постройката на бетонни кораби. Разисквано било за целесъобразността, използването, преимуществата и постройката на два вида бетонни кораби: петролоносачи, притежаващи възможността да се движатъ съ собственъ ходъ или бетонни шлепове, пригодени за превозъ на течни горива и за влачене отъ влѣкачи. При тия опити се установило, че постройката на бетонни кораби съ собствени двигатели било придружено съ редица трудности, а градежа на бетонни шлепове влачени отъ други кораби билъ лесенъ, тъй като е простъ не изисква особенни корабостроителни изчисления.

Одобрена е постройката главно на три вида бетонни шлепове: таква притежаващи обикновенната форма на кораби и съоръжения за самоуправление; шлепове безъ средства за самоуправление и цементави шлепове съ овална форма, не притежаващи необходимитъ съоръжения за подържане желанитъ свѣ-

товни направления.

Тия бетонни шлепа иматъ най-големата дължина 110 и газене 8 метра и сж предвидени за пренасянето на товари отъ 5,000 до 8,000 т.

При спокойно море натоваренитъ шлепове могатъ да бждатъ влачени съ скоростъ отъ 8 до 10 мили.

Два отъ тия бетонни шлепа могатъ да пренасятъ общо толкова течно гориво колкото може да натовари единъ отъ най-новитъ петролоносачи отъ вида на „Корсикана“ притежаващъ 9,400 бр. р. тона.

Съ масовата постройка на подобни бетонни шлепа се предвижда засилването на крайбрѣжното корабоплаване съ брѣгови петролоносачи, пренасящи така ценнитъ течни горива.

Постройка на хладилни шлепове

Въ Магдебургъ—Германия е образувано корабоплавателно сдружение имащо за целъ, следъ постройката на нарочни хладилни шлепове, да обслужва съобщенията по вътрешнитъ водни пѣтища, съ пренасянето на различни замразени товари.

Два отъ нарочнитъ хладилни шлепове се намиратъ въ постройка и ще бждатъ окончателно завършени презъ настоящата година.

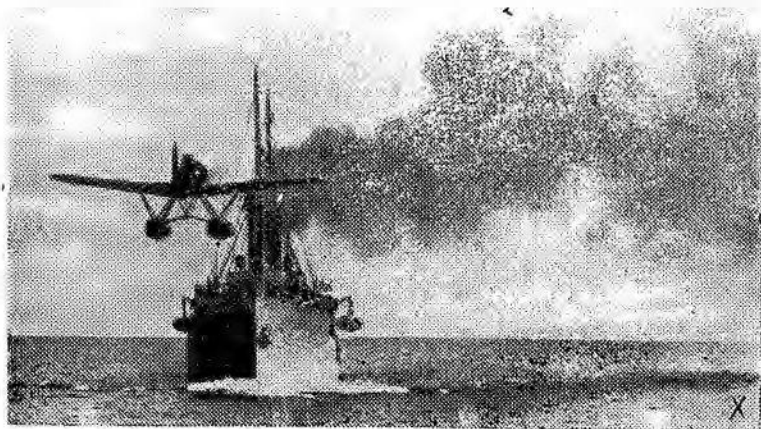
Шлеповетъ притежаватъ възможността за пренасянето на около 400 тона замразени товари.

Постройката на всѣки хладиленъ шлепъ възлиза на 10 милиона лева.

Разчистване останкитъ на „Нормандия“.

Както е известно голѣмиятъ французски презокеански корабъ „Нормандия“, следствие на пожаръ бѣ повреденъ и потопенъ въ пристанището на Нью Йоркъ.

Съгласно съществуващитъ сведения, корабътъ въ близко време ще бжде извлеченъ отъ водата.

Защита на превознитъ кораби въ Срѣдиземно море отъ нѣмски самолети. Снимката представлява нѣмски охраняващъ кораба самолетъ, който съ низкъ полетъ се спуща срещу неприятелски подводникъ.

ДВЕ КНИГИ ЗА МОРЕТО И ЗА БЪЛГАРСКИТЪ МОРЯЦИ

Живѣемъ дни на възходъ и величие, дни на сбжднати народности въжделения, когато отъ Черно море до Охридското езеро и отъ рѣка Дунавъ до Бѣлото море, земята на българитѣ е свободна и въ нея се говори звучната родна речъ и се пѣе волната българска пѣсенъ. Тая звучна речъ и волна пѣсенъ, която е нашия безсмъртенъ и непобедимъ стражъ, както въ свобода, така и въ робство, възпѣва черния, но благословенъ отъ природата трудъ на българина, чрезъ който той кове своята съдба. Рисува неговата свидна родна земя и неговиятъ буренъ исторически животъ, а така също обезсмъртава въ химни, написани съ кръвъ отъ сърдцето, епохалнитѣ му борби за свобода и обединение. Но много малко сж възпѣти отъ тая речъ и тая пѣсенъ морето и голѣмата рѣка или езерото, въпрѣки че тѣ сж естествениѣ граници на нашата Родина, осветени съ кръвта на редица поколѣния отъ времето на царь Борисъ I до царь Борисъ III.

И наистина, довольно много е възпѣта българската планина, съ нейнитѣ гори тилилейски и Огнянъ змей, или съ нейнитѣ безсмъртни хайдути и тѣхната кървава пѣсенъ за свобода или смъртъ. А българската равнина — съ знойното лѣто по жѣтва и сѣнокосъ; съ тихия заѣнъ на стадата и медения гласъ на кавала, или съ морния позикъ на орача, приведенъ надъ черната угарь. Само българското родно море и морето въобще, е още малко познато за нашитѣ майстори на словото, звука и баграта, защото повечето тѣхни творби иматъ за предметъ изключително почти родната земя съ нейнитѣ прелести и величавъ история, или бита на българския народъ съ неговитѣ селски и градски идилии, напоени съ дѣха на здравецъ и горюцѣтъ, но не и съ соления въздухъ на морето. А ние имаме две приказно красиви морета и една легендарна рѣка, които въ същностъ не сж край, а начало на нашата страна въ допиръ съ външния свѣтъ чрезъ родното ни корабоплаване.

Тия морета и това корабоплаване, обаче, сж удостоени само съ вниманието на малцина художници — маринисти, които рисуватъ живия пейзажъ на морето или суровия моряшки животъ въ борба съ морска-

та стихия. Освенъ тѣхнитѣ творби, напоследъкъ се явиха на бѣлъ свѣтъ и творбитѣ на нѣколцина наши морски писатели, повечето отъ които сж чада на приморската земя. Единъ отъ тия нѣколцина писатели е г. н. Крумъ Кънчевъ, който съ дветѣ си нови книги „При нашитѣ морски вълци“ и „Отъ палубата“ зае челно мѣсто. Въ първата книга, която представя разговори съ български моряци, той за пръвъ пѣтъ въ нашата книжнина застъпа редица злободневни въпроси, свързани съ нашето корабоплаване, съ дѣлото на нашето морячество и неговата моряшка съдба, а така също и съ морската идея въ нашата общественостъ. И тия въпроси, съ едно рѣдко умѣние и съ една безспорна убедителностъ сж намѣрили своето правилно разрешение въ страницитѣ на тази първа по рода си българска книга, защото сж плодъ на живия опитъ, изнесенъ отъ застъпениѣ морски вълци.

Редомъ съ това, г. Кънчевъ ни запознава съ родното морячество по такъвъ начинъ, че то изпква предъ насъ живо, правдиво съ своята безпредѣлна любовъ къмъ морето и съ своята всѣкидневна победоносна борба съ морската стихия. Съ вещината на зсестраненъ познавачъ въ тая непозната областъ за мнозина, иначе даровити и плодотворни наши писатели, той ни обрисова и нашето морско възраждане, което тепърва започва, но което има всичкитѣ предпоставки за единъ всепогълтъ и бързъ възходъ. Тая книга е жива история на живи люде, извършени дѣла и бележити събития, на умѣстни въпроси и иждри отговори, отъ които, за жалостъ, съвсемъ малко се интересува наше общество и които въ много отношения сж му непознати и чужди или пѣкъ, недостатъчно разбрани. Ето защо, тя иде да привлече вниманието на всички, които още не сж разбрили — или не искатъ да разбератъ! — че една шепа люде съ всеотдайностъ, граничеща съ себеотрицание, творятъ морска България. И тия люде сж българскитѣ морски вълци, които заслужаватъ безспорно, по друга съдба.

Въ другата си книга „Отъ палубата“ г. Кънчевъ ни описва свои презморски плавания съ езика на яещъ и узнѣкателенъ разказвачъ. Особено живо и художествено е пре-

дадена бурята и победата на корабъ въ ржцетѣ на опитнитѣ и безстрашни български моряци, която достига светостта на подвига. И тукъ, както въ „При нашитѣ морски вълци“, всѣка страница, дори всѣки редъ, сж една изповѣдь, едно откровение на всѣко моряшко сърдце ведно съ сърдцето на писателя. Тия сърдца, любещи пламенно морето и моряшкия животъ, сж белязани и избрани отъ съдбата да му служатъ вѣрно и преданно, защото тѣ сж обречени за него да живѣятъ, за него да умратъ. „Отъ палубата“ е малка, но съдържателна и издържана въ всѣко отношение книга, както е издържана и „При нашитѣ морски вълци“, която за разлика отъ първата, е обемиста и изчерпателна. Всичко това говори за едно завидно богатство отъ знания и наблюденията у г. Кънчевъ, които, съчетани съ майсторството на единъ писателъ съ сърдце на морски вълкъ, намиратъ своето художествено претворяване въ разглежданитѣ творби.

Всѣка отъ тия книги по отдѣлно или взети заедно, както и предишнитѣ творби на Крумъ Кънчевъ, особено „Нашето Черноморие“, сж ясно и неопровержимо доказателство, че той все по-твърдо се налага всрѣдъ нашия читаещъ свѣтъ като пръвъ по постижение морски писателъ у насъ. Защото, въ тия усилни и изключително тежки времена, които преживяваме, написването и издаването на две такива книги едновременно, е сжщински мораленъ и материаленъ подвигъ, който заслужава не само искрена похвала и признателностъ, но и дълбока благодарностъ, че за напредъ иднитѣ български поколѣния ше бждатъ правилно насочени въ спознването и завладяването на морето, както и въ създаването и изграждането на мощно родно корабоплаване и българско морячество по наследство, духъ и призвание, а не случайно.

Накрай, позволявамъ си вмѣсто да отправя обичайната препорѣка за заслуженъ и широкъ приемъ на новитѣ две книги на нашия даровитъ морски писателъ, да подчертая, че родолюбски дългъ е за всѣки добъръ българинъ да притежава тѣзи две книги и да внедри въ душата си вложената въ тѣхъ истина за дѣлото на морска България.

Коста Тръндовъ

НА ПРЕДНА СТРАЖА

Вързалата сж отдадени, машините започват своя еднообразен туптеж и малкият преднопостови кораб се отделя от пристанищната стена. Бавно той напуска спокойните води на пристанището и се насочва въ открито море, гдето, въ продължение на четиринадесет дни, ще застане въ предна стража и, въпрѣки силната буря, голѣмого вълнение, опасността отъ мини и действията на неприятелските бойни кораби, достойно ще изпълни своята задача.

Кръстосвайки непрестанно водите на Северното море, далечъ отъ родните брѣгове, намиращият се въ предна стража мореходецъ и добре въоръженъ корабъ, своевременно забелязва и веднага донася чрезъ своята радиопреработвателна станция за появата на неприятелски кораби и самолети. Преднопостовият корабъ се счита за вѣрно око и сигурно ухо за защитата на отечествените води и брѣгове.

Въ открито море започва да духа стихията вътѣръ, чиято сила бързо нараства и развива голѣмо вълнение. Малкият корабъ, подмѣтанъ като малка орѣхова черупчица върху водните планини, неотклонно следва своя път. Една следъ друга грамадните вълни съ ревъ се стоварятъ върху намиращия се въ предна стража корабъ, който потреперва следъ всѣки ударъ. Носовата му частъ непрекъснато е заливана отъ пѣнеста вода. Намиращият се на стража моряци искусно и съ усилия се задържатъ на своите носе, а стоящият въ наблюдателното гнездо на стожера морякъ, устремятъ погледъ надъ развълнуваната морска гредъ описва, заедно съ страничното люлѣене на кораба, широки и непрекъснатата джга... Всичко е измокрено, въ малкия корабъ, който скърца и се мията, направляванъ отъ смѣли и сърдцати мъже.

Въ време на буря тѣ нѣматъ възможностъ да отпочинатъ, нито да приематъ топла храна, обаче всѣкога сж на щрекъ и готови за действие...

Настъпва тъмна и непрогледна нощ. По покритото съ облаци небе не се забелязва трептенето на никаква звезда. Силниятъ северозападенъ вѣтѣръ свири по корабните вѣжа своята буреносна пѣсенъ. Фосфорисциращите водни планини продължаватъ съ грохотъ да връхлитатъ върху кораба. Наблюдателите се взираатъ въ нощта. Отъ вътрешността на кораба се чува еднообразния и непрекъснатъ туптежъ на машината. Залутанъ посрѣдъ вълните на бурната нощ, малкиятъ преднопостови корабъ неотклонно

следва своя път и бодърствува като вѣренъ стражъ на родните.

Бурята стихва, но вълнуващите се още води на Северното море сега криятъ нова опасностъ. Откъснатите отъ голѣмото вълнение заградни мини плаватъ върху водната повърхностъ и представляватъ за всѣки корабъ, особено нощно време, голѣма смъртна опасностъ. Въ течение на нѣколко дни намиращият се въ предна стража корабъ потопява чрезъ орждейни изстрели дванадесетъ откъснати и плаващи мини.

— „Въ дѣсно и напредъ забелязвамъ плаваща мина!“ наново донася намиращия се върху стожерното наблюдателно гнездо морякъ. Далеките се насочватъ въ указаната посока. Мината е забелязана. Корабътъ промѣня направлението на своето движение. Артилеристите сж готови за действие. Чрезъ десетина изстрелани снарядъ, мината е олучена и потопена. Така, преднопостовия корабъ изпълнява още една отъ възложените му задачи, обезвреждаване на всички забелязани плаващи мини и осигуряване безопастното движение на собствените кораби.

Върху северния небосклонъ внезапно се появяватъ английски самолети. Корабътъ веднага донася чрезъ радиото за появата имъ, като съобщава за състава, вида и направлението на движението имъ. Ето, нѣкои отъ самолетите забелязватъ малкия преднопостови корабъ и го атакуватъ съ бомби и съ своите картечници. Орджията на кораба отговарятъ оживено и отбиватъ атаката. Неприятелските бомби падатъ и се взриваватъ близо до кораба. Частъ отъ картечните куршуми, преминаватъ презъ горните корабни надстройки, чийто стени заприличаватъ на решето. Нѣкои моряци сж ранени, обаче кораба продължава да се държи неотлъчно на своя постъ. Нѣкои отъ самолетите сж засегнати и се отдалечаватъ.

Надъ почти спокойните води на Северното море се спуска тиха, звездна нощ. Видимостта е добра и времето благоприятно за действие на неприятелските леки торпедни сили. Стражата на малкия преднопостови корабъ е удвоена. Наблюдателите увеличаватъ своята бдителностъ...

Къмъ 22 часа по високоговорилъ се получава донесението, че въ лѣво и напредъ се чува шумъ отъ движението на мотори. Всички погледы се насочватъ по посока на моторния шумъ. Артилеристите заставатъ при четирите орджия, които сж пълни и готови да отправятъ своята огнена струя къмъ появилия

се противниковъ корабъ...

Върху тъмния хоризонтъ внезапно се забелязватъ очертанията на неприятелските лодки. Орджията започватъ своята смъртоносна пѣсенъ. Снаряди съ свѣтящи следи свѣтланично политатъ къмъ неприятелските кораби. Въ мигъ небето пламва и се изпълва съ сребристи, зелени и червени огнени линии. Светящите снаряди осветляватъ околността и водите на спокойното море се осветляватъ като день. Така сжщо и противника открива огънь. Следата на едно изстреляно по преднопостовия корабъ торпедо минава почти на двадесетъ метра предъ носовата частъ... Щастливо избявение отъ торпедния ударъ... Лицата на артилеристите и другите моряци отъ кораба сж осветлени отъ огъня на орждейната стрелба.

Нощната схватка е твърде краткотрайна. Неприятелските торпедни лодки бързо се отдалечаватъ и изчезватъ въ нощта... Стрелбата е прекратена. Настъпва още по-черна и непрогледна нощ...

Следъ единъ часъ чрезъ подслушвателните апарати наново се чува шумъ отъ движението на мотори, — обаче задъ кърмата на кораба. Шумътъ бързо приближава. Корабътъ се намира въ неизгодно положение. Орджията наново начеватъ своята смъртоносна пѣсенъ. Небето отново пламва въ огнено сияние. Неприятелски торпедни лодки бързо приближаватъ за атака. Обаче, съсрѣдоточения преграденъ огънь на корабните орджия образуватъ огнена стена между вражеските торпедни лодки и преднопостовия корабъ.

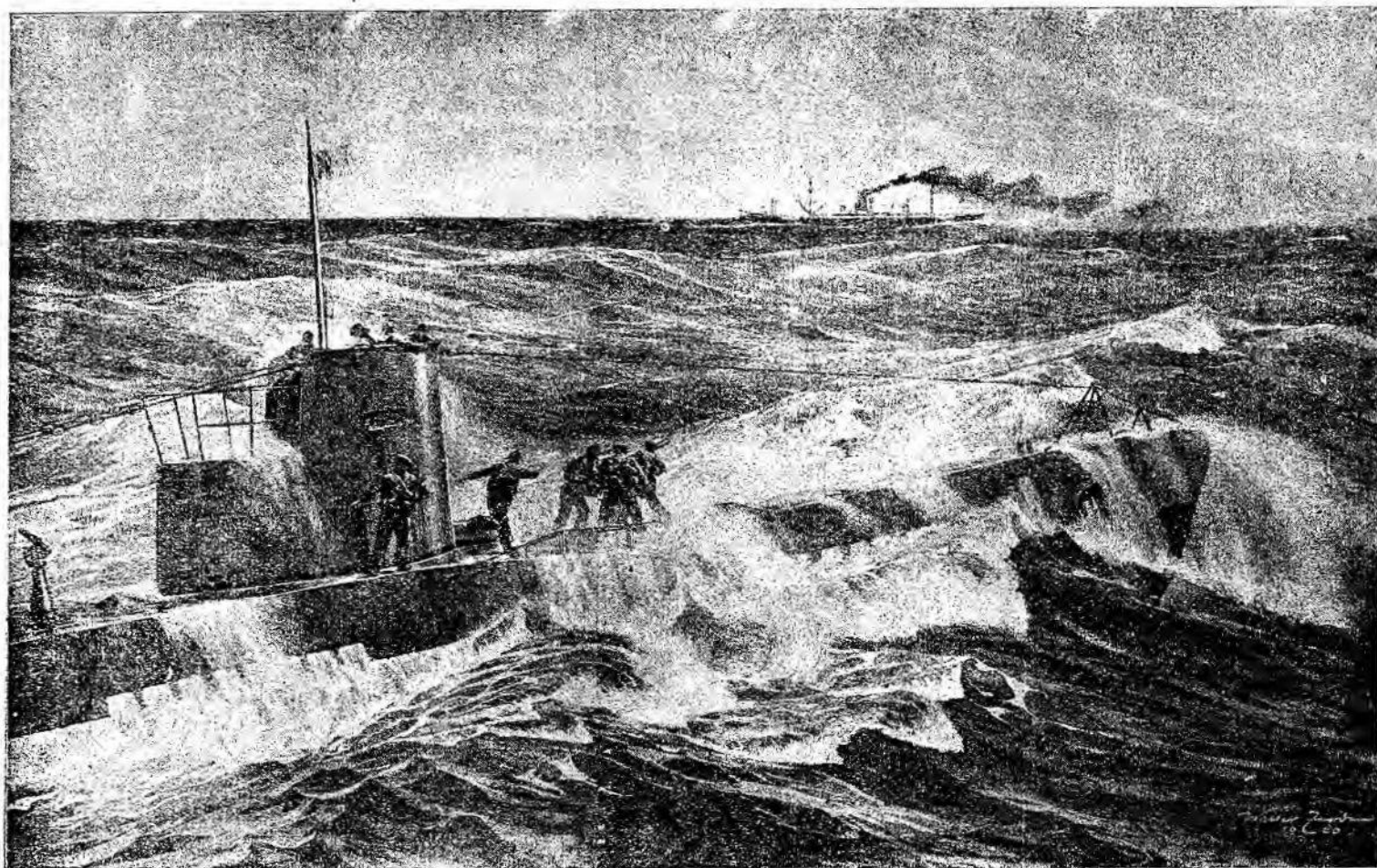
Врагътъ е наново отбитъ и изчезва въ нощта.

Обслугата на малкия преднопостови корабъ още веднѣжъ доказва, че не корабите, а смѣлитъ и безстрашни моряци водятъ борбата на море...

Така день и нощ, въ продължение на четиринадесетъ дни, въ тихо море, при стихийна буря, мразовитъ вѣтѣръ, въ борба съ минната опасностъ и въ люта и непосилна бранъ срещу неприятелските кораби и самолети, малките кораби се намиратъ неотлъчно въ предна стража предъ родните брѣгове и достойно изпълняватъ възложените имъ тежки и отговорни задачи по осигуряване и улесняване отбраната на отечествените воли.

Макаръ и твърде малки по размери и мощностъ въ сравнение съ водната стихия и неприятелската морска мощъ, въ малките преднопостови корабчета се намиратъ и действатъ истински моряци съ сърдце на великани, достойни бранители на своето любимо отечество.

Отъ нѣмски: Кюджуклиевъ

ПРЕДУПРЕДИТЕЛЕНЪ ИЗСТРЕЛЪ.

**ДЪРЖАВНИ МИНИ
КАМЕНОВЖГЛЕНИ МИНИ**
Перникъ-Бобовъ-долъ-Марица
ПРОИЗВОДСТВО НА КАМЕННИ ВЖГЛИЩА И БРИКЕТИ
ДОСТАВКА НА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ
за всички видове индустрии въ и около гр. Перникъ и въ
Старо-загорската електрификационна област
По специални износни цени

ВНОСКИ И ПОРЪЧКИ ЗА ВЖГЛИЩАТА И БРИКЕТИ СЕ ПРАВЯТЪ НАВСЪКАДЕ ВЪ СТРАНАТА ЧРЕЗЪ:

1. Българската народна банка—преводна служба
2. Българската земеделска и кооперативна банка—преводна служба
3. Телеграфо-пощенските станции—чекова сметка № 50
4. Популярните банки
5. Банка Български кредитъ А. Д.
6. Каситъ на Държавните мини

съ специални формуляри, съ изчерпателното попълване на които става излишно да се пише отделно писмо уведомление отъ страна на клиентитъ.

Главната Дирекция на Държавните мини въ гр. Перникъ
Агенция на минитъ въ София, ул. „Раковска“ № 90--телефонъ 2-18-49
Складъ за брикети и Бобовъ-долски вжглища София—гара Перловецъ—телеф. 2-03-90